

5 leden 2019

Tříkrálový rekord

Tříkrálová sbírka se konala první lednovou sobotu a zahájení bylo na 2. stupni. Po vyzvednutí kasiček, kříd, kalendářů, cukrů a šátků se všech šestnáct skupinek vydalo do svých rajónů. Sběrka trvala od soboty 5. 1. do neděle 14. 1. Chodilo se v Dobřanech, Dnešicích, ve Vodním Újezdu a ve Vstiši. Vyhlášení se konalo 16. ledna od 16 hodin na dobřanské faře. V minulých letech proběhlo závěrečné setkání v Liticích a pak ve školní jídelně. Letos se vybrala rekordní částka 132.118 Kč. Tyto peníze putují středisku Domov Radost v Merklíně a do Domova sv. Aloise v Plzni. Koledování se zúčastnilo 51 dětí a 18 dospělých. Do kostýmu krále jsem se letos převlékla už posedmě a koledování i pomoc lidem mi dělá dobrý pocit. (Anna Umnerová, 6.B)

1. stupeň pod lupou

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Hanou Troppovou (29)

Jaké předměty učíte? Učím třeba český jazyk, matematiku, prvouku, tělesnou výchovu a angličtinu. **Proč jste si vybrala první, a ne druhý stupeň?** Když jsem se rozhodovala, kam na vysokou školu, líbila se mi pestrost hodin právě prvního stupně, tak asi proto. **A vy jste chtěla být vždycky učitelkou?** To bylo různé, ale jako malá jsem si řekla, že učitelkou rozhodně být nechci. A postupem času se mi myšlenka být učitelkou začala líbit. **A učí i někdo ve vaší blízkosti?** Moje sestra před rokem začala také učit. **A mimo školu máte nějaké hobby?** Ano mám, je toho více. Ráda sportuji, chodím na procházky i větší túry, hraji na hudební nástroje, zpívám ve sboru, ráda trávím čas s přáteli a ještě vedu skauty. **Máte teď nějaký vztah?** Nemám. (smích) **Máte doma nějakou zvířecí společnost?** Ano, mám doma kocoura, králíky a slepice. **To zní jako větší plocha, kde vlastně bydlíte?** Trvalé bydliště mám ve Starém Plzenci, ale teď bydlím asi půl roku v Plzni. **A když už byl ten Silvestr, měla jste nějaké předsevzetí? Vydrželo Vám do této chvíle?** Ano, měla jsem předsevzetí a stále mám, že si každý den alespoň chvilku zacvičím. (Monika Provazníková a Markéta Czerna, 9.C)

Muzikálová herečka z naší školy

Rozhovor s Kristýnou Málkovou ze 6.B

Kolik ti je? Je mi 11 let. **Do které třídy chodíš?** Do 6.B. **Bydlíš v Dobřanech?** Bydlím v Dobřanech. **Máš sourozence?** Mám staršího sourozence Dana. **Máš domácího mazlíčka?** Mám malého pejska. **Jaký předmět máš nejradši a jaký nemáš ráda?** Nejradši mám hudebku a nejmíň matematiku. **Máš tady oblíbenou učitelku?** Ano, Míšu Hlaváčovou. Je to moje třídní. **Libí se ti na 2. stupni?** Ano, líbí se mi tady, ale připadám si malá. **Máš hodně ráda svoje kámošky, nebo tě štvou?** Ano, mám je moc ráda a někdy mě štvou. **A teď k divadlu. Jak jsi přišla na to, že se budeš věnovat divadlu?** Tak chodím na sólový zpěv a tam jsem se dozvěděla o divadle. **Co děláš v divadle?** Chodím do muzikálového studia, kde se učíme, co se dělá na jevišti, a učí nás tam různé choreografie. **Jak dlouho se divadlu věnuješ?** Věnuju se tomu třetím rokem. **Jak často trénuješ? Zameškáváš hodně školu?** Když jsou zkoušky na muzikál, tak vynechávám hodně školy. Chyběla jsem i několik dní v týdnu. Jinak trénuju dvakrát týdně. **Jak jsi došla k tomu, že budeš dělat tuhle aktivitu?** Ráda zpívám, líbí se mi hodně divadlo a muzikály. **Podporuje tě okolí?** Ano, podporuje. **Je někdo, komu bys chtěla poděkovat?** Ano, mamíně. **Přemýšlela jsi, že bys skončila?** Někdy jo. **Které představení bylo pro tebe nejlepší a které se ti moc nelíbilo?** Nejvíce se mi líbilo Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť. Ostatní se představení se mi také líbila. **V čem v současné době hraješ?** V muzikálu Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť. Premiéra byla 1.12.2018 a v průběhu dalších měsíců můžete na tento muzikál zajít. (Monika Czerna a Markéta Provazníková, 9.C)

ZE SENÁTU:

Jednání Senátu - Horní sněmovny 7. 1. 2019

Přítomni: Julie Princlová, 6.A, Marie Tomášková, 6.B, Adéla Kabátová, 6.C, Julie Švarcová, 7.B, David Hloušek, 7.C, Jakub Šatra, 8.A, Daniel Noska, 8.B, Josef Šneberger, 8.C, Kristýna Tichotová, 9.A, Filip Umner, 9.B, Vlastimil Pech, 9.C, Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Naděžda Vlasáková

Program:

- 1. Adventní týden** – celkem se za prodej cukroví vybralo 1.744 Kč. Zpívání na chodbě v den Chvály různosti se setkala s kladnými ohlasy.
- 2. Dopis Resty** – je již hotov a překládá se. Celkem je na adopci vybráno 2.112Kč.
- 3. Sběr hliníku** – celkem jsme dostali 2.845 Kč, více sbírá 1. stupeň.
- 4. Spolupráce s MZŠ** – Den jinde se bude konat u nás 4. 2., byli zvoleni zástupci z naší školy.
- 5. Turnaj Resty Nankingy** – bude se konat v 1. polovině dubna, stanoveny první dva sporty pro jednotlivé ročníky, třetí sport stanoví učitelé Tv.
- 6. Projekt Edison** – zahraniční studenti u nás budou 18. – 22. 2.

Příští jednání: 4. 2. 2019.

Zapsala: Kristýna Tichotová

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 8. 1. 2019

Přítomni: 4.A: Šárka Bardounová, Dominik Děd; 4.B: Lucie Uzlová, Matěj Brokeš; 4.C: Františka Peksová, Matěj Kříž; 5.A: Šimon Malotín, Daniel Šimon; 5.B: Lucie Maxová, Jan Duchek; 5.C: Matěj Smola, Anežka Knorová; Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

- 1. Třídění odpadu:** Senátoři kontrolovali kvalitu třídění odpadu ve třídách, nezjistili nedostatky
- 2. Jíme beze zbytků:** Postřehy: Mladší děti 1. stupně odnášejí více zbytků, některé starší děti 1. stupně kvůli rozehrané hře odnesou větší množství zbytků, senátoři by se měli snažit upozorňovat strávníky
- 3. Pohár Resty Nankingy:** Senátoři zjistí zájem o sport v ročníku, navrhnu plakáty a diplomy. Anežka přečetla dopis pro Resty sestavený Danem Noskou.
- 4. Sběr hliníku:** Snížila se výkupní cena hliníku, některé plechovky jsou železné, doma ověřit magnetem, na nástěnku ukázky nevhodných plechovek, zatím našetřeno 2.845 Kč na adopci v ZOO.
- 5. Den jinde:** Spolupráce s Masarykovou ZŠ v Plzni. 4. 2. v Dobřanech, 1. hodinu prohlídka školy, 2. hodinu jednání SDS, 3. a 4. hodinu zástupci plzeňské školy v 5. A (Šimon Malotín) a v 5. B (Jan Duchek).

Příští jednání: 4. 2. 2019

Zapsali: Šimon Malotín, 5.A, Mgr. Ivana Nazarovová

NA CESTÁCH

Kam vyrazíme?

V tomto čísle vám přinášíme rozhovor s několika „Dobřaňáky“, kteří se podívali dál než do zemí, kam Češi o prázdninách nejčastěji jezdí. O mnoha zemích víme, že existují, někdy víme i více, do některých bychom se chtěli podívat, ale častokrát si pomyslíme, že tam se stejně nikdy nedostaneme. Jsou opravdu v dnešní době tyto země tak vzdálené?

a dávali tam takové umělé dárky. **Čím se liší lidé z Čech od lidí z Thajska?** Jsou tam víc takoví milí, pořad se usmívají, když tam přijдете, dají ruce do špičky a klaní se. **Jaká tam byla města a památky?** Jezdili jsme po různých městech, ale já už si nepamatuju, jaká to byla města. Jezdili jsme na různé památky, viděli jsme zajímavé chrámy, sochy a všude byli buddhisté. (Dominik Silovský, 6.B)

Do Thajska?

Rozhovor s Kristýnou Málkovou o Vánocích v Thajsku

Týna Málková (6.B) vyrazila s rodiči na Vánoce do Thajska. Strávila tak úplně jiné Vánoce než my ostatní. **Kolik tam bylo stupňů?** V Thajsku bylo na Vánoce 30°C. **Jak dlouho trval let?** Let trval minimálně 16 hodin v letadle a musíme připočítat 2 hodiny čekání na letišti. Bylo to hrozně dlouhé, ale v letadle jsem usnula, takže se to dalo přežít. **Jaký byl hotel a pokoj?** Hotel byl hrozně hezký a bylo to tam celkem velké a hned u hotelu byl bazén a vlastně hned vedle hotelu byla písčná pláž. Ta byla nekonečně dlouhá. Pokoj byl hezký a byla tam široká postel, z čehož jsem měla radost. **Kolik jsi spotřebovala opalovacích krémů?** No, my jsme tam měli asi tři, ale moc jsme toho nespotebovali, protože se dobře opalujeme. **Co jsi jedla? Jedla si nějaké mořské plody? Co ti tam nejvíc chutnalo?** Ne, na ty potvory já nejsem. Kuře a hranolky, brambory, maximálně rýži, protože jinak tam byla samá thajská jídla a ty já nejím. **Jedla jsem jedno a to samé. Jaký je tvůj nejlepší zážitek? Když jsem se potápěla. Měla jsi odvalu potopit se do hloubky?** Měla. A viděla jsem tam maličké rybičky a průhledné malé medúzy. **Proč jste jeli do Thajska, co vás tam lákalo?** Chtěli jsme vidět něco nového a chtěli jsme být na zimu někde jinde, tak jsme si vybrali Thajsko, jinak jsme mohli jet ještě do Zanzibaru, ale tam jsme nechtěli. Takže jsme chtěli poznat něco nového a chtěli jsme poznat, jaké to tam je a jaké tam mají zvyky na Vánoce. **Jaké tam byly Vánoce?** Měli tam i stromček

Muži a sukně?

Rozhovor s Vladimírou Kozákovou o cestování po Skotsku

Kdy a na jak dlouho jste Skotsko navštívila? Skotsko jsem v průběhu posledních pěti let navštívila celkem třikrát a vždy to bylo na pár dní, max. na týden. Celková doba, kterou jsem strávila ve Skotsku, tedy není nějak závratná, ale zážitky bohaté. **Proč se do Skotska ráda vracíte?** Já mám Skotsko ráda ze dvou důvodů. Je tam nádherná příroda. Hlavně díky tomu, že tam neustále prší, a proto je tam tráva stále zelená, stromy jsou zelené a vůbec všechno je tam krásně zelené, a to v několika odstínech. Za druhé mám ráda Skoty jako takové, protože jsou velmi milí, vstřícní a jsou ochotní vám pomoci nebo poradit s čímkoliv, a hlavně je na každém kroku vidět, jak jsou pracovití a chytří. A vůbec nejsou lakomí, jak se o nich tvrdí! **Byla jste zde i pracovně?** Pracovně bohužel ne, jenom jako turista. **Navštívila jste hlavní město Edinburh nebo jiná města?** Hlavní město jsem samozřejmě navštívila, strávila jsem tam několik dní. Je to nádherné město, starobylé, s mnoha památkami. Navštívila jsem i řadu jiných měst, například Glasgow, které na rozdíl od Edinburhu, je velmi moderní. Zde jsem také strávila více dní. Mimo to jsem navštívila řadu dalších měst, historických a přírodních památek a pozoruhodných míst, například města Saint Andrews, Perth a Kinross, Braemar, Stirling, Falkirk, Fort William, Inverness. Nezapomenutelným zážitkem pro mne byla návštěva letního sídla královny Alžběty Balmoral. **Jaký je Edinburh ve srovnání s Prahou?** Do jisté míry jsou si ta města i dost podobná, obě dvě mají historické jádro. Nevím, jak bych to jinak srovnala, nikdy jsem nad tím nepřemýšlela. Každé hlavní město je tak výrazné svým koloritem a tak typické pro danou zemi, že se to asi vůbec srovnávat nedá. **Pověděla byste nám nějakou zajímavou věc – co jste viděla, zažila...?** Zažila jsem spoustu různých příhod, i trapasů (chcete-li), setkání s místními lidmi. Zajímavou zkušeností pro mne bylo, třeba když jsem poprvé řídila skotské auto na skotské silnici, kde jak víme se jezdí vlevo. I volant je na druhé straně. A vůbec všechno je obráceně a silnice na skotském venkově jsou velmi úzké. Nikoho jsem nepřejela ani nezranila, dopadlo to dobře (úsměv). Zážitkem také bylo vůbec mluvení s místními lidmi, různé vysvětlování jejich zvyků, toho, jak to u nich chodí. Neustálé dohady se třeba vedou kolem toho, jestli Skotové nosí pod kiltem prádlo nebo ne. Jako každého Čecha a vůbec Středoevropana mě to zajímalo a zeptala jsem se. Dozvěděla jsem se, že podle tradice ne, což je opravdu zajímavá informace, ale osobně jsem to nekontrolovala (úsměv). **Ochutnala jste typická skotská jídla, třeba haggis? Ochutnala jste typická skotská jídla, ale já moc nejím maso, takže mi to nic moc nefká. Přesto jsem ochutnala a bylo to dobré. Ochutnala jste skotské pivo a srovnala byste ho s tím naším? Ochutnala jsem místní pivo a oproti našemu není tak hořké a tak sycené, takže nemá takovou pěnu. Oni pivo nalévají, zatímco u nás třeba pivo pod tlakem, takže je to trochu rozdíl. Co jsem také ochutnala mimo piva, byla i skotská whisky, která je ve světě skutečným pojmem a je opravdu výtečná. Navštívila jste Lochneské jezero a viděla jste tam něco pozoruhodného?** Navštívila jsem toto jezero, je tam také

krásný hrad Urquhart a také muzeum Lochneské příšery, kde můžete vidět různé dokumenty, kdo a kdy příšeru kde viděl, vyfotil atd. Vlastně ji ale nikdo neviděl a nevyfotil (úsměv). Jinak Lochneské jezero je velká vodní plocha, kde vůbec nemáte pocit, že by tam něco podobného mělo žít. Jediná příšera, kterou jsem viděla, byla u toho muzea, kde mají malý rybníček a lavičky, aby tam mohli posedět znavení turisté – jinou jsem neviděla, bohužel. **Viděla jste některé skotské muže nosit tradiční sukni? Ano, tu tam muži nosí docela často. U nás se v krojích příliš nechodí, ale tam v nich chodí kdykoliv, když mají trochu slavnostnější příležitost. Kroj není jen sukně samotná, ale i sáčko a nějaké ty punčochy a také nůž zastrčený do punčochy, opasek, velký spínací špendlík, kterým se sukně zapíná, a řada dalších detailů. Celý ten kroj jako takový u nich má velkou cenu i takovou symbolickou, oni si ho hodně váží a opravdu jim to moc sluší. Proč byste nám Skotsko doporučila jako zajímavou destinaci? Určitě bych Skotsko doporučila lidem, kteří se rádi něco dozví, rádi cestují a vidí hezké věci, ale nečekají nějaký luxus, protože Skotové si nezakládají na nějakých bombastických věcech, přezdobeném kých. Všechno, na co se podíváte, je velmi praktické a užitečné. Jsou to lidé pracovití, houževnatí, kteří se vždycky museli umět uživit a poradit si s nepřízní počasí. Museli vymyslet spoustu věcí, což je ve Skotsku vidět na každém rohu – Skotsko je původcem mnoha vynálezů, pochází odsud spousta patentů, předpisy jsou logické, věci fungují. **Jakou máte zkušenost s místními, co se komunikace týče?** Komunikace s místními byla výborná, i když mne každý varoval před skotskou angličtinou. Vždy se domluvíte s tím, kdo se chce domluvit, a Skotové chtějí. Když vidí člověka, který k nim přijel na návštěvu, tak jsou velmi vstřícní a snaží se i mluvit tak, abyste jim rozuměli. Velmi se zajímají o podobnosti o vás a jsou velice rádi, když se jich na něco zeptáte a oni vám můžou sdělit naopak něco o sobě. (Lukáš Gittler a Filip Umner, 9.B; snímky: přivítání na hranici, Lochneské jezero, zřícenina Urquart, zámek Dunrobin)**

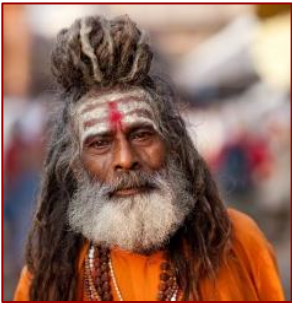

Dobro a ochota pomáhat

Rozhovor s panem Vladimírem Tomáškem o jeho zážitcích z cesty po Indii

Když se řekne Indie, co se vám vybaví? Indie je sedmý největší stát na světě. Žije zde stokrát více lidí než v České republice – asi 1,2 miliardy. Je to země s bohatou kulturní minulostí. Nachází se zde řada architektonických památek světového významu, které jezdí obdivovat lidé z celého světa. Je to země obrovských protikladů. Velká část obyvatel žije v naprosté chudobě, na druhé straně disponuje Indie nejmodernější technikou v oblasti jaderného výzkumu, kosmických letů nebo informačních technologií. **Co vás vedlo k tomu, abyste navštívil Indii?**

Indie je pro každého turistu velkým lákadlem. Je to právě proto, že běžný život je tu tolik odlišný od toho našeho. Vždyť kde jinde na světě mají krávy přednost na ulici před automobily? Kde na světě se lidé myjí a koupají v nejspínavější řece, jakou si umíte představit? Kde na světě běžně jezdí pět lidí na jedné motorce nebo několik set lidí v jednom železničním vagonu? Kde na světě potkáte na ulici tolik žebráků, bezdomovců, svatých mužů a sirotků jako v Indii? Nikde! **Na kolika místech jste byl?** Indii jsem navštívil na závěr své cesty po Číně, Nepálu

a Tibetu. Vzhledem k tomu, že jsem měl určitý vymezený čas na návštěvu Indie, navštívil jsem jen malou část toho, co je v Indii pro turistu zajímavé. Cílem mé návštěvy byly především památky z doby Mughalské říše. Patří sem jeden z novodobých divů světa Taj Mahal, dále Červená pevnost v Agře nebo komplex chrámů, hrodek a vodních nádrží s minaretem Qutub Minar. Na jednom z chrámových nádvoří tohoto historického komplexu stojí nerezavějící železný sloup 1600 let starý. Nikdo dodnes neví, jak v té době to nerezavějící železo vůbec vyrobili. Vynechat jsem nemohl ani nejsvětější indické město Váranasí a řeku Gangy, abych se alespoň pokusil pochopit něco z indického vnímání světa a jeho životní filosofie. A vynechat jsem samozřejmě nemohl ani hlavní město Indie Dillí.

Z jakého místa máte nejsilnější zážitek? A proč? Nejsilnější zážitek jsem měl z návštěvy už zmíněného města Váranasí. Toto město má naprosto jedinečnou atmosféru, kterou musí člověk zažít. Ulice zaplněné krámkami, mezi kterými se pohybuje obrovské množství lidí, krav, motocyklů, rikš, žebřáků, pouličních umělců, prodáváčů suvenýrů, obětních a náboženských předmětů – to vše zahalené do prachu a nepopsatelné směsi zvuků a pachů. Váranasí je jedním slovem středověk. Pach moči, hory odpadků a krávy, povalující se uprostřed silnice s chaotickým mumrajem dopravních prostředků a lidí, mezi kterými se valí pohřební průvody, aby mohly své zemřelé příbuzné spálit na kraji řeky Gangy a poté jejich zbylé ostatky vhodit do vody. **Mohl byste nám říci nějaké zajímavosti z Indie?** Zajímavostí by se našlo nepeřberně. Tak například řeka Ganga. Je to nejposvátnější řeka na světě. Většina Indů hinduistického vyznání věří, že život nemůže být naplněn, když se alespoň jednou v životě nevykoupe v této řece. Očista je

především chápána jako očista duševní. Do řeky totiž vytékají splašky z přilehlých domů, plavou zde zbytky nespálených mrtvol, koupou se tu vodní buvoli, pere se zde prádlo. A v této hnědé omáčce se lidé koupají, myjí, čistí si zuby nebo dokonce tu vodu pijí. Naproti tomu například v Silicon Valley, což je nejvýznamnější americké středisko vývoje počítačů a softwaru, je z cizích národností zaměstnáno nejvíce Indů. Paradox, co? **Jak se liší česká kultura oproti indické kultuře?** Kultura každého státu bývá ovlivněna jeho historií a náboženstvím. Českou historii znáte z dějepisu a vliv křesťanství na morálku (desatero), kulturu a vzdělání (bible, církevní školy) jakož i architekturu (kostely, kláštery, chrámy) je vám také známý. Pokud se týká Indie, její historie sahá až do 3. tisíciletí před naším letopočtem. Přicházely sem evropské i asijské kmeny, bojovaly o svá území a územní moc. Obyvatelstvo se asiilo a důsledkem toho je současná etnická, kulturně-sociální a náboženská rozmanitost. Důkazem toho je, že v zemi se mluví 23 úředními jazyky, mimo ně se však v Indii mluví dalšími 356 jazyky. Hlavními jazyky jsou hindština a angličtina. Téměř všichni Indové jsou věřící. Čtyři pětiny vyznávají hinduistické náboženství. Hlavní myšlenkou tohoto náboženství je, že tělo není důležité, důležitá je duše. Pokud člověk po dobu svého života koná dobro, v dalším životě se bude mít mnohem lépe. Pokud nebude vykonávat dobro, buh Višnu jej promění v hada nebo jiné zvíře. Proto jsou hinduisté mírumilovní, ochotni pomoci a snaží se konat dobro bez ohledu na to, v jaké materiální bídě se nacházejí. A teď si to porovnejte s námi - Čechy. **Jedl jste tam nějaké indické jídlo, nebo jste vyhledával jídlo evropské?** Jet do Indie a neochutnat indické jídlo by byl hřích. Indická kuchyně je vyhlášená především svým kořením. Používá se ho tu hodně, a to i takové, které my neznáme. Vždyť i většina nám známých koření pochází z Indie a dá se říci, že i díky snaze o zkrácení lodní cesty do Indie za kořením objevil Kolumbus Ameriku. Indická kuchyně je především vegetariánská, to znamená zelenina, ovoce, luštěniny, rýže. Maso se jí jen omezeně, pro chudé je drahé, navíc nemají lednice, takže v horkém počasí by se maso rychle kazilo. Hovězí se nejí vůbec, protože krávy jsou posvátné a nikdo je nesmí zabít. Vepřového je málo, nejvíce se v kuchyni uplatní skopové a drůbeží. Díky koření však mají jídla tisíc chutí a je to kulinařský zážitek. Největší problém je s hygienou – v pouličních stáncích se moc nedodrzuje, z toho důvodu jsme se většinou stravovali ve větších restauracích nebo hotelech – i když kdo ví, jak to tam v těch zadních kuchyních vypadalo. Ale protože si tady s vámi o těchto věcech právě povídám, je to důkaz, že indickou kuchyni jsem ve zdraví přežil a mám na ni i na celou Indii ty nejužasnější vzpomínky. (Marie Tomášková, 6.B)

Jaké tlačítko zmáčknout na toaletě?

Rozhovor s Juditou Soukupovou o její cestě do Japonska

Proč jste cestovala do Japonska? Vydala jsem se do Japonska, neboť jsem byla požádána, abych zasedla v odborné porotě Mezinárodního dětského festivalu KINEKO v Tokiu. (<http://www.kinder.co.jp/en>), což pro mne byla velká čest a velice mne toto pozvání potěšilo. Osobně i proto, že jsem mohla prezentovat náš festival JUNIORFEST tak daleko. **Víme, že cestujete - kde se vám dosud nejvíce líbilo a čím vás okouzilo Japonsko?** Nejvíce mi k srdci přirostla asi Indie, Japonsko mne také okouzilo. Už třeba jen obrovskou čistotou na ulicích a téměř žádnými odpadkovými koši. Více vizte níže :) **Jela byste sem znovu?** Letěla bych kdykoliv znovu, neboť jsem viděla pouze zlomek z této krásné a pro nás vsuktu exotické, země. **Pro mnohé je Japonsko zajímavou zemí, také to tak vnímáte?** Naprosto. Vše je tak moc jiné ... Infrastruktura, zvyky, chování lidí, jídlo ... Mnohokrát jsem se v duchu Japonců omlouvala za to, že si z nich vlastně trochu utahujeme, když někomu říkáme, že „fotí jako Japonce“. My jsme tam totiž dělali to samé ... :) **Viděla jste japonské tradiční umění? Co konkrétně?** Japonské tradiční umění jsem viděla „naživo“ v nejstarší čtvrti Tokia v Asakusa. Je zde chrám Sensódži a dlouhatánské, lidmi přeplněné uličky, lemované stovkami mini-obchůdků s tradičními japonskými suvenýry či drobnými pochutinami. Tudiž jste obklopeni nespočítatelně mnoha druhy vějířů, divadelních masek na obličej, taštiček a hlavně pro Japonsko tak typických mávajících koček. (Ta typická kočka se jmenuje Maneki Neko a má přinášet jejím majiteli štěstí a bohatství.) S tradičním uměním jsem se pak setkala ještě ve věhlasném a velkolepém EDO muzeu, kde je možné vidět tradiční malby (barevný dřevoryt), tradiční japonské divadlo či příběhy ze života Šógunů (vojenských japonských vládců). **Kde jste bydlela a čím se liší či shoduje způsob bydlení v hotelu?** Celý pobyt - bohužel pouze 6 dnů :) - jsem strávila v Tokiu, kde jsem bydlela v jednom z hotelů. Rozdíl vidím určitě v typické japonské technické vyspělosti. Přiznávám, že věc, která mne asi nejvíc „dostala“, jsou toalety. Proč? Protože Japonci mají vyvířvaná záchodová prkýnka a musím říci, že je to velmi příjemné. U

každé záchodové mísy je ještě takové rameno s tlačítky, kde si navolíte, jaký druh a intenzita trysky vás mají opláchnout, následně pak vysušit. Stejně tak, zda chcete, aby vám u vaší potřeby hrála hudba, zpívali ptáčekové, či jen zručela voda ... :D Tlačítka jsou většinou popsána pouze japonsky, tak kolkrát u vykonávání potřeby zažijete spoustu srandy a nečekaných překvapení :D. **Na jaká místa jste se podívala? Co byste doporučila?** Pokud vám nevdá davy typu tělo na tělo, je celkem adrenalinový zážitek čtvrt' Shibuya, kde je věhlasná ulička plná originálních, často až extravagantních krámků. A projít tou uličkou z jednoho konce na druhý je opravdu nadlidský výkon, neboť vás dav drží ve velmi pevném sevření a vychýlit se doleva, či doprava dá opravdu zabrat. Naopak, oáza klidu, barev, fantazie, radosti a vzpomínek bylo muzeum Ghibli, věnované animátorskému studiu Ghibli a především režiséru Hajao Miazakimu. On dokonce celé muzeum navrhl jako architekt. Zde jsem se cítila jako v jiném světě. Doslova jako Alenka v říši divů ... **Viděla jste tradiční japonský oděv kimono?** Kimono jsem nejen viděla, ale měla jsem i to štěstí, že v rámci slavnostního zahajovacího ceremoniálu nás, zahraniční hosty, do kimona oblékli. Řekla bych, že je to podobný proces jako u našich krojů - 1) také se do nich nedokážete obléci sami, 2) nosí se při slavnostních či jiných příležitostech, 3) každá součást kimona má přesný řád, proč a kam má být zavázána / umístěna, 4) druhy kimona určují, o jakou událost se jedná. **Líbilo se vám?** Kimono se mi líbilo, rychle jsem si zvykla i na vyvýšené dřeváky (vysoké žabky) a ponožky s odděleným palcem :) **Viděla jste symbol Japonska - sopku Fudži?** Na Fudži jsou jsem se dívala každý den z okna při snídani a je to jedno z míst, kam, pokud bych se ještě někdy do Japonska vrátila, bych chtěla vyrazit. **Jaké jste měla problémy při dorozumívání?** Vzhledem k tomu, že jsme byli festivaloví hosté, měli jsme všude tlumočníky. Pokud jsem ale šla někam sama, už to bylo horší. V restauraci jsem musela „rukama nohama“, a pokud jsem byla na ulici, ptala jsem se tak dlouho, až jsem narazila na někoho, kdo anglicky mluvil. (Pokračování na str. 6)

TŘEŤÁCI SI PROHLÉDLI BETLÉMY

Tento den začal pěkně. Popis začátku: čekání, ale nakonec přijel vlak a my do něj nastoupili. Chtě nechtě, brzy jsme pak vystoupili v Přešticích. My a 3. A jsme si zašli prohlédnout muzeum z mnoha (155) betlémů a také jsme si jeden poskládali. Poté se šlo do

Příchovic. Paní Andrlíková tam vystavuje na zahradě sošky ze dřeva, kovu a kamenů, včetně dost velikého betlému. Děvče (Agi) z 3. A v Příchovicích má dědu. Děda nás překvapil teplým čajem. A pak hybaj zpátky přes luka do Přeštic.

Polochtali jsme si čuníka vepřika na náměstí. Za pár okamžiků už jsme na nádraží stáli a odjžděli vlakem zpátky do Dobřan. Jo, hezké to tam bylo, ale všude dobře, doma nejlíp.

Míša 3. B

Terka 3.B

CO BYSTE SE ZEPTALI TGM?

- ✓ Jaké je to být prezidentem?
- ✓ Chtěl byste mít psa, kočku, křečka, morče?
- ✓ Proč jste si vzal Američanku?
- ✓ Chtěl byste být něčím jiným?
- ✓ Myslíte si, že bude válka?
- ✓ Kam jezdíte na výlety?
- ✓ Čeho chcete ještě dosáhnout?
- ✓ Jak se vám vládne?
- ✓ Jak se vám zamlouvá dnešní doba?
- ✓ Proč jste se nechal pojmenovat po své ženě?
- ✓ Proč jste nazval svého koně Hektor?

Žáci 3. B si zahráli na novináře a ptali se T. G. Masaryka v rámci projektu o Karlu Čapkově.

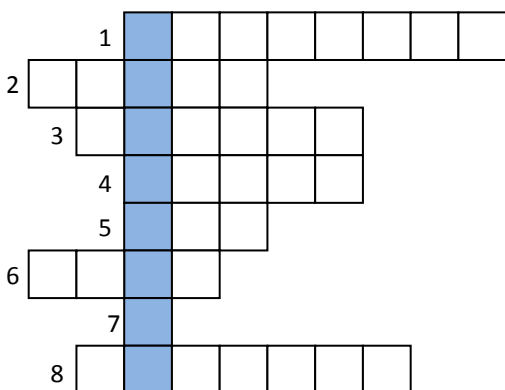

TŘÍKRÁLOVÁ SRÍČKA

My tři králové jdeme k Vám ... kdo by neznal K+M+B (Kašpar, Melichar a Baltazar). Letos jsem zúčastnila Tříkrálové sbírky, která začínala dne 5. 1. 2019 a každý z týmů měl 1 týden na to, aby obešel svůj „rajon“. Zahájení se konalo na 2. stupni ZŠ, kde nejdříve jsme zazpívali písničku „My tři králové jdeme k Vám“, poté nás přivítal pan ředitel ZŠ, pan starosta města Dobřany a pan farář. Poté jsme se rozešli a jak jsme dopadli, jsme se mohli dozvědět 16. 1. od 16⁰⁰ hodin, kdy bude vyhlášení sbírky. Vybrané peníze jdou každý rok na charitu, tak snad se povedlo vybrat co nejvíce :=).

Iveta 4.A

KŘÍŽOVKA

1. Ze tří koulí a mrkev jako nos.
2. Antonymum ke slovu začátek.
3. Domácky Petr.
4. Malý čtyřnohý nábytek.
5. Mezi očima máme ...
6. Synonymum ke slovu „ticho“.
7. Pátá měkká souhláska.
8. Předposlední vyjmenované slovo po „L“.

Michaela 3.B

Kateřina 4.A

PRVNÁCI BYLI V ALFĚ NA POHÁDCE UMANUTÁ PRINCEZNA, ANEB KAM CHODÍ KRAB OD DVANÁCTI DO TŘÍ.

Johana 1.A

PERLIČKA

Z NAŠICH LAVIC

- He's a teacher. (úkol byl: přelož)
Ty jsi hezký. (mělo být: On je učitel)

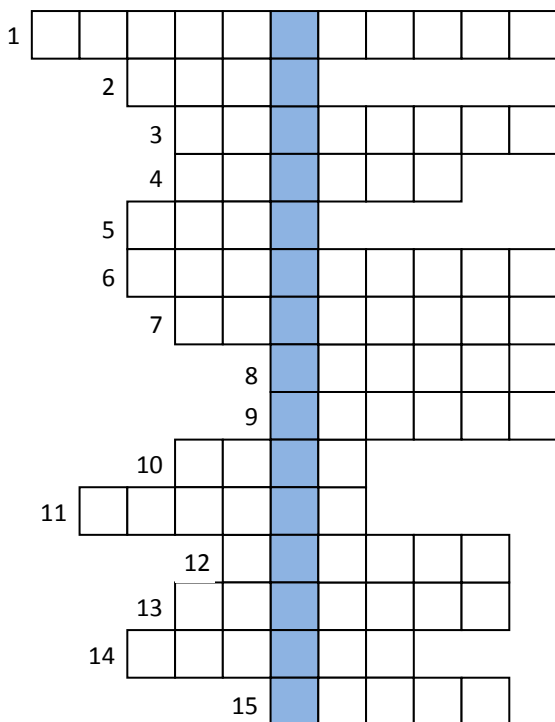
KARLOVARSKÝ

SKŘIVÁNEK ŠKOLNÍ KOLO

Nejlépe se umístili:

1. ročník: Hana Vraštilová
2. ročník: Veronika Vozárová
3. ročník: Michaela Vraštilová
4. ročník: Andrea Fonhauserová s postupem
5. ročník: Anežka Knorová s postupem

KŘÍŽOVKA

Vyplň
anglicky.

1. babička
2. láska
3. jahoda
4. česnek
5. šedý
6. červené jablko
7. okurka
8. kůň
9. králík
10. loď
11. sýr
12. silný
13. dýně
14. rajče
15. malý

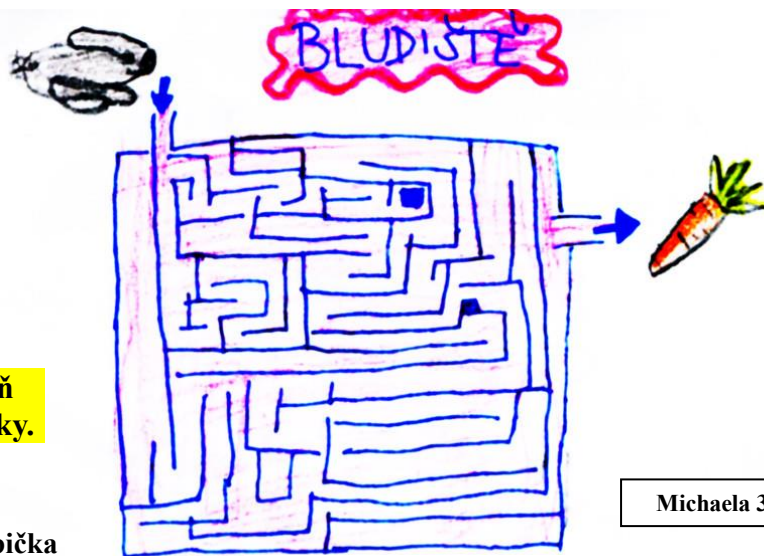
Jakub 4.A

Tat'ána 1.B

Hana 1.B

Michaela 3.B

PLAVÁNÍ

Už i druhá skupina třet'áků a druháků plave do finále.

(Pokračování ze str. 3) Tady bych jen chtěla žáky ZŠ podpořit v angličtině a za sebe říci, že angličtina je užasná. Miluji, jak spojuje svět... Je jedno, zda jste na Sibiři, v Ománu, v Číně, v Řecku. Pokud člověk naproti vám také anglicky mluví, nic není problém. Můžete kdykoliv, kamkoliv, kam si jen zamane. **Přijdou vám Japonci milí?** Přišli mi velice milí a na rozdíl od nás jsou neuvěřitelně disciplinovaní, slušní, uctívají. Řekla bych, že někdy je to ale až nezdravá sebekontrola. Je to však jen můj názor a chápu, že je to jejich kultura, že jsou takto vychovaní. Přísnou striktnost jsem zažila např. při čekání na autobus. Na zem jsou namalované pruhy, ve kterých má člověk čekat na ten či onen autobus. Několikrát jsem při rozhovoru s přáteli čáru přešlápla a už jsem za sebou měla policistu ... **Jaké problémy jste měla s japonskou měnou?** Vlastně žádné. Zjistila jsem si kurs vůči koruně a pak snadno přepočítávala. **Ochutnala jste japonské tradiční jídlo? Jaká jídla v Japonsku vám nejvíce chutnala? A co už byste nikdy nechtěla ochutnat?** Já mám výhodu, že mi chutná téměř vše a téměř vše chci ochutnat. Zde jsem se s nějakým opravdovým extrémem našťěstí nesetkala. Ale sushi mám moc ráda (a „japonské“ bylo

neuvěřitelně jemné), kachnu na různé způsoby. Nejexotičtější asi byla ústřicová polévka s opravdu velkými ústřicemi a neví, zda bych si ji příště opět vybrala. :) **Co jste poznala nového v japonské kultuře?** Kromě již výše popsaného tak třeba to, že Japonci milují karaoke. Dvakrát jsem byla účastníkem a neexistovalo, že by někdo odmítal zazpívat. Nakonec, ať už máte pěvecké (ne)schopnosti jakékoliv, vás „zblbnou“ tak, že už nechcete mikrofon pustit z ruku. :D **Co se vám líbilo na Japonsku?** Příjemná klima, neuvěřitelně čisté prostředí, výborné jídlo, toalety. :) **Je Japonsko drahou či levnou zemí? Může se tam běžný „smrtelník“ jen tak vypravit? Co je k tomu zapotřebí?** Česká republika nepotřebuje pro cestu do Japonska vízum. O to je to jednodušší. Letenku seženete cca za 12.000 Kč, a pokud nebudete požadovat pětihvězdičkový hotel, myslím, že to není nic nereálného. **Jak jste po Japonsku cestovala?** Jak jsem zmínila, byla jsem pouze v Tokiu. Takže ze vzdáleného letiště jsem jela autobusem a pak po Tokiu metrem. (Filip Čížek, 7.C; snímky: kimono na slavnostním zahájení a část dětské poroty; museum EDO; nejstarší čtvrť Asakusa; Shibuya; cukrová vata; tlačítka na toaletě)

Obrovské x špinavé x krásné x čisté Rozhovor s paní Jiřinou Sedláčkovou

Proč jste se rozhodla cestovat? Cestování máme rádi, naplňuje nás a obohacuje. Poznáváme rádi nová místa a nové zážitky. **Proč jste se vydala do USA?** Podívat se do USA byl můj dlouholetý sen, chtěla jsem vidět na vlastní oči Grand Canyon a další národní parky. **Je cestování drahé? Záleží, kdy si člověk zařídí letenky, s jakou společností letí a kolik má let mezipřistání.** Do USA je nejlepší letět z Prahy do Londýna s British Airways a z Londýna do Los Angeles s americkou společností American Airlines. **Kolik stojí měsíc pobytu v Americe?** Záleží, jaké ubytování si zarezervujete. Hotely jsou drahé, asi nejlevnější jsou motely. My jsme cestovali s půjčeným obytným autem - camper. Kempy jsou různě drahé, podle lokality a podle vybavení. Nejlevnější kemp stál okolo 15 USD na den, nejdražší byl v San Franciscu, kde nám naučtovali na den 89 USD. **Kolik vás stál let?** 15 tisíc korun letenka Praha - Londýn - Los Angeles a zpět. **Jaké tam bylo počasí?** Byli jsme tam v květnu a červnu loňského roku, teplota v L. A. byla okolo 25 stupňů, v Arizoně záleží, v jaké nadmořské výšce se nacházíte. Je to v rozmezí od 10 do 25 stupňů. V Utahu jsme zažili i sněhovou bouři a bylo tam okolo 0 stupňů, to jsme se nacházeli ve výšce 3.300 m. V noci tam bylo pod nulou, jinak okolo 5 stupňů. V Nevadě bylo naopak vedro, v Las Vegas 38 stupňů. Do Death Valley jsme raději nejeli, je to nejnižší položené místo a teplota okolo 50 stupňů i výše. Death Valley je už v Kalifornii. V Kalifornii v Sequie ležel sníh, ale teplota byla okolo 25 stupňů. V Yosemite v národním parku jsme se mohli zase trochu zchladit, tam bylo okolo 25 stupňů. **Jakým jazykem jste tam mluvila?** Anglicky. **Co vás tam nejvíce zajímalo?** V USA nejvíce příroda, národní parky, kaňony. Je to ohromná země, ohromné vzdálenosti, vše je fascinující, velkolepé a nikde jinde na světě nevidíte Grand Canyon, Bryce Canyon, Canyonlands atd. **Jací tam byli lidé?** Přátelští, usměvaví a pohodoví. **Jedla jste nějaká jejich tradiční jídla?** Jídlo je tam celkem drahé. Ve Valmartu mají výběr od nejlevnějších po nejdražší a obrovský výběr. Mc Donalds je všude, ale jídlo nám nechutnalo. Vše bylo moc masné, sladké. Ani u nás nenavštěvujeme tyto řetězce. V lepší restauraci se cena menu pohybovala od 50 USD. Většinou jsme si vařili, nebo sami dělali hamburgery, mají zde velký výběr surovin. **Jaké zážitky jste měla?** Los Angeles je obrovské, špinavé a se spoustou bezdomovců. San Francisco je krásné a čisté. Vidíte Alcatraz, Golden Gate, strašně šikmé ulice a jejich pověstné tramvaje. Las Vegas, to je takový cirkus. Krásná Santa Barbara, Santa Monica a Malibu. Hoover Dam - nejslavnější přehrada světa, na hranici Arizony a Nevady, na řece Colorado. Národní parky Grand Canyon, Bryce Canyon, Canyonlands, Sequie, Yosemite, Capital Reef. **Kde jste spali?** 2 noci v hotelu v L.A., pak 23 dní v obytném voze. **S kým jste tam jela?** S manželem a synem. **Proč byste nám tuto zemi doporučila?** Krásná příroda, monumentální národní parky. Úžasné dobrodružství, nádherné silnice, kde jezdí ohleduplně a nespěchají. **Měla jste nějaká očekávání?** Grand Canyon, Hoover Dam. A celkově procestování čtyř států USA - Kalifornie, Arizona, Utah, Nevada. A pak Pacifik a Santa Monica. **Kam pojedete příště?** Už za pár dní vyrazíme do Thajska a čeká nás Kambodža. To je zase jiný svět, ale určitě stojí za vidění. (Markéta Czerna a Monika Provazníková, 9.C)

Hamburger, nebo rýže?

Určitě vás moc zajímá, co si můžeme dát v různých zemích světa. Začneme thajskými pochoutkami.

Thajská kuchyně je pestrá a také velmi ostrá. Mezi hlavní suroviny patří rýže, drůbež nebo vepřové maso, ryby, plody moře a hmyz. Jako přílohy používá rýžové nudle, sójové boby, tapioku, kukuřici. V Thajsku se často vaří **phat tai** - směs rýžových nudlí osmažených s tofu, zeleninou, vajíčky, oříšky a sušenými krevetami. **Laska** - ostrá polévka s rýžovými nudlemi. Ta je populární i v sousední Malajsii, Singapuru, Indonésii a jižním Thajsku. **Massaman curry** - má podobu omáčky s kousky masa se skořicí. **Som tam** - pálivý salát z nezralé papáji. Thajci ovšem nevaří pouze pálivá jídla, protože spousta ostrých jídel lze uvařit i bez chilli. Na každém stole můžete obvykle najít sůl, chilli, cukr a další dochucovadla. V Thajsku můžete ochutnat například měkké malé kraby se zeleninou a vejcem na červeném kari a vařenou rýži.

Indie je země vegetariánů, maso se používá jen málo. I v Indii se hodně používá koření. Běžnými surovinami jsou mléčné výrobky, rýže, obiloviny, luštěniny a zelenina. Nejčastěji připravují jídla vařením a dušením, oblíbené je také smažení a grilování. Nejznámějšími indickými pokrmy jsou z masových jídel třeba birjání (zapékaný pokrm z masa a koření), z polévek například šorba (polévka z masa, cibule a luštěnin) a z dezertů, třeba rasgula, to jsou kuličky z tvarohu. Pokrmy jsou často pálivé a ostré. Mezi nejzajímavější patří např. polévka **Rassan** - pálivá polévka ze zeleniny, česneku a koření. **Kuře tandory**, kořeněné kuře grilované v peci tandór. **Chutney** (čti čatní) - silně kořeněná zavařenina z manga nebo jiného ovoce a zeleniny.

Nejstudenější zimní rekordy

Určitě si někdy říkáte, jaká je zima. Vůbec se vám do mrazu nechce a vymýšlíte, jak to udělat, abyste v teple mohli zůstat co nejdéle. Ale věřte, že letos taková zima ještě nebyla. ☺ V České republice se naměřila nejnižší teplota -42,5°C. Bylo to 11. února 1929 v Litvinovicích u Českých Budějovic. Od té doby se tenhle rekord v ČR nepřekonal. Ale tento rok už bylo na nejvyšší položené vesnici v ČR Kvildě -31,5°C. A to už je blízko rekordu. Nejnižší teplota na poušti byla zaznamenána v Maroku, bylo to -24°C. Byla to poušť Sahara, která drží rekord i za nejvyšší teplotu na poušti. Nejnižší teplota na Měsíci je v kráterech, kde se nachází věčný stín a teplota je -181°C. Ale krátery na pólech mají teplotu až -248°C. Na celém světě byla nejnižší teplota na ruské výzkumné polární stanici Vostok ve východní Antarktidě poblíž jižního magnetického pólu. Tam byla naměřena teplota až -89,2°C. A to se naměřilo v roce 1983. Takže nezapomínejte, máme tady ještě docela teplo. (Filip Čížek, 7.C)

Skotská kuchyně sdílí mnoho s britskou kuchyní. Nejčastěji se zde využívá hovězí maso, ryby, skopové maso, mořské plody, ryby, zvěřina, ale i ovoce (především lesní plody) a zelenina. V mnohých skotských pokrmech je hojně tuku. Národním jídlem je **haggies**. Jedná se o směs mletých ovčích vnitřností s ovesnými vločkami, cibulí a kořením. Podává se s kaší z brambor nebo tuňín. **Cullen skynt** je polévka z uzené tresky, cibule a smetany. Skoti nejraději snídají ovesnou kaši, ale naslano! Mezi tradiční pokrmy dále patří **skotch pie**, **clapshot** a **oatcake**. Nejčastějším alkoholickým nápojem je whisky.

Základními ingrediencemi kuchyně v Japonsku jsou rýže, zelenina, ryby a mořské plody. Japonci často své pokrmy připravují s minimální tepelnou úpravou. Mezi japonská dochucovadla patří sójová omáčka, zázvor, sezamový olej, kořen wasabi, majonéza z křepelčích vajíček a mnohé další. Typická jídla jsou donburi, gjóza, karé, miso, nattó a třeba nudle. Typickým japonským jídlem je **sushi** - obsahuje syrové ryby, zabalené do rýže s trochou octa a obalené mořskými řasami. **Temle pura** je směs zeleniny a kořeněných ryb nebo krevet smažených ve speciálním těstíčku. **Soba** a **Udon** jsou dva druhy japonských nudlí. Na jejich přípravu jsou známy desítky a možná i stovky receptů.

Jeden by řekl, že v USA dostanete jen a pouze hamburgery, ale není to pravda, americká snídáně se hodně podobá té naší české, pijí mléko a kávu a dají si třeba cereálie nebo vajíčka. Na oběd chodí Američané většinou do fast foodů. Kromě hamburgerů si můžete pochutnat na steaku nebo žebírkách. (Vojta Kleisner, 6.B, a Adam Bardoun, 7.C)

Pro někoho je PET láhev odpad, pro někoho cenný výrobní materiál. Můj dnešní příspěvek vás může přesunout do druhé kategorie.

Takže co budeme potřebovat? PET láhev (velikost je na vás); dvě kuchyňské vařečky nebo dvě plastové lžičky (lžičky nesmí být kovové!); provázek silný tak, aby unesl láhev naplněnou semínky; ptačí zob. (Může být jen jeden druh, např. slunečnice, anebo i směs drobných semenek.)

Vlastní výroba: Asi 3 cm ode dna PET láhve prořezáme naproti sobě řezákem dva malé křížky. Jejich velikost záleží na průměru vařeček nebo

Krmítko pro ptáčky

lžiček. To samé opakujte o něco výše a pootočené o 90 stupňů. Zhruba 2 cm nad křížky z jedné strany vyřízneme kulaté otvory o průměru 3 až 4 cm. Křížky protáhneme lopotkou nebo vařečkou tak, aby jejich konec tvořily na jedné straně lopatku na zrní a na druhé straně bidlo. Nakonec uděláme do víčka láhve malou díрку, kterou protáhneme provázek na zavěšení. Na vnitřní straně víčka uděláme několik uzlů, aby skrz díрку provázek neproklouzl. Nyní láhev naplníme semínky, uzavřeme víčkem a zavěsíme. Kam? To nechám na vás, ale doporučuji mimo dosah ptačích predátorů a naopak v dosahu vašich očí. (Vojtěch Kleisner, 6.B)

Upír, nebo jen zvíře?

Netopýři, kteří se živí hmyzem, krví, drobnějšími savci a rybami, jsou velice pozoruhodní nejen svým vzhledem, ale i tím, že se dokážou pohybovat mezi překážkami a lovit hmyz skoro slepí! Jak to? Netopýři příliš dobře nevidí, ale dokážou zaznamenat i tu nejmenší překážku nebo kořist tím, že vysílají zvuky na vysoké frekvenci. Zvuky se potom odrážejí od objektů a vracejí se k netopýřovi, který je slyší. Netopýři mají vyvinuta křídla z předních končetin a je to jediný savec, který umí létat. Narodil od létajících veverek, protože ty jenom plachtí na omezenou vzdálenost. Netopýři jsou aktivní jenom v noci nebo za soumraku. Na světě je velmi mnoho druhů netopýřů, mezi nimi jsou opravdu i ti, kteří mají rádi krev. (Jan Eckhardt, 7.A)

Ve hře Tera Mystica, která se odehrává ve fantasy světě, povedete k vítězství jeden ze čtrnácti zcela odlišných národů, jako jsou mágové, nomádi, půlčlci, obři, mořské panny ... Různé národy mají různé výhody a nevýhody. Země Tera Mystica má velice rozmanité přírodní podmínky od močálů přes lesy až po pouště. Můžete budovat města, pevnosti, chrámy a svatyně. Každý hráč začíná úplně na nule, jen s pár domky a trochou materiálu. Cílem hry je získat co nejvíce vítězných bodů, které dostanete tak, že budete povyšovat budovy (například z osady uděláte obchodní stanice), budovat města, nebo plnit úkoly na herním plánu. Problém je v tom, že každá rasa může žít jen na jednom typu krajiny. Kvůli tomu má každý národ schopnost teraformace - za určitý počet materiálu přeměníte krajinu na svůj domovský druh. Abyste zvítězili, musíte si získat i přízeň bohů, proto můžete schopnost na jednotlivých stupnicích kultů vody, ohně, země a větru, za body na stupnici získáváte suroviny a vítězné body. Hra je od dvou do pěti hráčů. Je náročná na strategii a náhoda je minimální. Trvá asi půl hodiny na hráče, například při dvou hráčích bude hra trvat přibližně hodinu. Na žebříčku od jedné do deseti dávám hře osm bodů. (Adam Bardoun, 7.C)

Tera Mystica

Všechny bojové sporty, a tedy i judo, se rozvinuly ze starobylých způsobů boje a bojových umění. Koncem 16. a začátkem

17. století byly v Japonsku techniky obrany a útoku rozpracovány a zdokonaleny. Byly nazvány džiu - džitsu, česky „jemné umění“. Zakladatelem moderního juda je profesor Džigoró Kanó (1859 - 1938). Dnešní judo je sport, který vyhovuje požadavkům moderního člověka. Pro většinu judistů je judo především výbornou zábavou, mají z ní užitek v podobě tělesné a duševní kondice. Judo je bojový sport, který mohou aktivně provozovat nejen muži, ale i ženy, a to prakticky po celý život. Ke kladům juda patří jeho nesporné výchovné hodnoty, kterým přisuzoval Džigoró Kanó největší důležitost. Tuto myšlenku vyjádřil slovy „vzájemné

Další super sport v Dobřanech

blaho, všeobecná prospěšnost“. Schopností judisty by měla být všestrannost, pod níž se skrývá dovednost taktického myšlení, rychlost, síla a vytrvalost.

Na závěr několik slov od trenéra dobřanských judistů Karla Fojtíka:

Jak ses dostal k judu? Přes zápas volný styl. Jako mladý jsem začal dělat zápas. Pak jsem se přestěhoval do Plzně a přešel jsem na judo. To dělám od třetí třídy. **Jaké jsou tvoje osobní úspěchy v judu?** Moc jsem toho nevyhrál. Ale můj úspěch je, že jsem se stal trenérem. A že jsem postavil takovou krásnou tělocvičnu a mám tady skvělé závodníky do budoucna. A jelikož nás je už nyní skoro 100 členů, tak to beru jako svůj velký osobní úspěch. **Jaké máš cíle do budoucna?** Postavit v Dobřanech velký gym, kde by se trénoval crossfit, judo, box a bojové sporty, a aby tady trénovalo víc trenérů než jen já. A já bych to jen zaštitoval, to by se mi líbilo. (Filip Hančík, 6.B)

Na lyžích i do kopce!

Na sjezdových lyžích by to do kopce šlo jen těžko, proto jste možná poznali, že řeč bude o běžkách.

Běžkové lyžování bylo už od pradávna zejména v horských oblastech oblíbeným druhem sportu i dopravy, a i dnes má své příznivce. Z nedávného průzkumu vyplynulo, že této zimní kratochvíli se alespoň příležitostně věnuje 11 % Čechů. Stejně jako většinu sportů i běžkové lyžování se dá provozovat na výkonostní nebo dokonce vrcholové úrovni. Známymi českými běžci jsou třeba Michal Novák, Martin Jakš, nebo již nezávodící Lukáš Bauer a Kateřina Neumannová. Tito jezdci závodí (závodili) ve Světovém poháru v běžčím lyžování. Dále také existuje Světová liga dálkových závodů, kde se jezdí na delší vzdálenosti a z našich se jí účastní třeba Stanislav Řezáč nebo Kateřina Smutná. Do prestižního seriálu dálkových běhů je zařazena i Jizerská padesátka, největší a nejznámější tuzemský závod. Zajímavostí běžčím lyžování je možnost provozovat ho ve dvou variantách. Jsou to klasický styl - závodník praktikuje tzv. střídavý běh nebo jízdu soupaž a volný styl (bruslení). Z vlastní zkušenosti bych jízdu na běžkách doporučil tomu, kdo má rád zimní přírodu, čerstvý vzduch a nechce jen sedět doma na pohovce. (Filip Umner, 9.B; obrázky Wikipédia: klasický styl - v popředí střídavý běh, vzadu jízda soupaž; bruslení)

Sport, který v poslední době nabral na velké popularitě i u nás, v Česku. Biatlon je kombinace běhu na lyžích a střelby z malorážné pušky, tzv. malorážky. Neběhá se však klasickým stylem, ale tzv. bruslením. Jde o to, že jezdíte s nohama do „v“ a po každé lyži se sklouznete a tento úkon připomíná bruslení. Malorážku vozíte na zádech a po oběhnutém okruhu střílíte na terče ze vzdálenosti 50 m. Podle typu závodu máte počet střeleckých položek, ale v každém závodě účastník střílí ve stoje i vleže. V terči je tvar kolečka a v něm je menší kolečko. Pokud při střelbě ležíte, tak míříte pouze do menšího kruhu a ve stoje míříte do velkého kruhu. Za nesestřelený terč máte buď trestné kolo, které činí 250 m, nebo trestnou minutu.

Teď už k typům závodů - existují celkem 4 typy individuálních závodů a dva typy týmových. Mezi individuální patří sprint - muži ujedou 10 km, ženy 7,5 km, jsou dvě střelecké zastávky (vleže a ve stoje), kdo mine terč, má plus jednu minutu, celkem jedete tři okruhy a startuje se po jednom, jede se o čas (kdo má lepší čas, vyhrál). Dále sem patří stíhací závod - podle pořadí ze sprintu závodníci startují po intervalech ze sprintu, jsou 4 položky, kdo netrefí, jede trestné kolo, a kdo dojede první, vyhrál, muži 12,5 km, ženy 10 km. Dalším typem je závod s hromadným startem - nejlepších 30 závodníků startuje společně, 4 střelecké položky, kdo netrefí, má trestný okruh, muži 15 km, ženy 12,5 km. Poslední disciplínou je vytrvalostní závod - startuje se postupně a jde opět o čas, jsou 4 střelecké

Biatlon

zastávky, a kdo mine, dostane minutu navíc, muži jedou 20 km, ženy 15 km.

Krátce o historii tohoto sportu. Nezdá se, ale první náznak biatlonu byl už ve středověku. Lidé se snažili ulovit si jídlo pomocí běhu a střelby. Následně se biatlon stal disciplínou vojáků a nazýval se během vojenských hlídek. První závod byl v Norsku, kde jich bylo ještě několik, a první závod mimo toto území se uskutečnil v Německu v roce 1902. Následně byla disciplína zařazena na olympijské hry a brzy poté byl použit termín biatlon. Byla sepsána pravidla a zanedlouho nastalo první MS. Závodníci stříleli na 200, 250, 150 a 100 m. Takže ve srovnání s dneškem mířili na mnohem větší vzdálenost a na papírové terče. A rozdílné byly i penalizace, neexistovala trestná kola, byly pouze penalizace časové - 1 nebo 2 minuty. Biatlon postupně získával na atraktivitě. Byly zmenšovány terče, přidávány atraktivní disciplíny a diváků přibývalo. Na popularitě přidal i první závod žen. A díky úspěchům v zahraničí a zároveň u nás začal být biatlon velice populární.

Mezi úspěšné země patří Norsko, Německo, Francie, dále Česko, Rusko, Ukrajina... Na rozdíl od dřívějších vojáků se dnes sportovci věnují tomuto sportu profesionálně a tímto sportem se živí. Mezi velice úspěšné patří i Češka Gabriela Koukalová. (Daniel Noska, 8.B)

Ze sjezdovek do skal?

Jízda v prachovém sněhu se nazývá freeskiing. Freeskiing vznikl v Alpách. Na freeskiing jsou potřeba speciální lyže. Stavbou se nijak neliší od normálních sjezdových lyží, jenom jsou zahnuté na obou koncích a jsou širší. To umožňuje, že se lyže „nezafezávají“ do sněhu. Pokud máte lyže na freeskiing, tak si asi řeknete, že máte vše potřebné, abyste s tímto lyžařským odvětvím začali. Budu vás muset zklamat, protože sice máte lyže, ale technika, která se používá na sjíždění normálních svahů, se celkem liší od techniky používané ve freeskiingu. Pokud jezdíte na sjezdovkách, tak byste měli dělat oblouky, při kterých začnete tlačít na vnější lyži. Vnitřní nohu byste měli odlehčit

a tělo by mělo být položené téměř na zemi a vedle lyží. Freeskiingová technika je ale jiná. Při zahájení oblouku se „nepokládáte“ vedle lyží, ale zatlačíte na vnější lyži. Pak zatlačíte na paty, a tím si smýknete a jednoduše si necháte dojet oblouk po hranách lyží. To znamená, že pojedete oblouk krátký, smýkaný, řezaný. Ovšem freeride není o tom najít si nějakou horu v Alpách, na které nikdo před vámi nebyl a zkusit si na ní freeride. Horu, kterou chcete sjíždět, musíte prozkoumat. Musíte si o ní zjistit informace, například hloubku sněhu, povrch hory, abyste věděli, jestli pojedete mezi stromy nebo ne, jaký je sklon hory a je-li lavinové nebezpečí. Tak na co čekáte? Jděte si freeride alespoň zkusit na naše svahy. (Honza Eckhardt, 7.A)

Pozor na mamutí můstek

Dalším lyžařským sportem, který bychom vám chtěli představit, jsou skoky na lyžích. Sport to není lehký jak fyzicky, tak zejména psychicky. Rozjet se po můstku, odrazit se a skočit – chce to pořádnou dávku odvahy. Skákání na lyžích je na rozdíl od většiny ostatních zimních sportů provozováno zejména závodně, nikoli rekreačně. Známymi (a někdy i úspěšnými) českými skokany jsou např. Čestmír Kožíšek a Roman Koudelka. Nad všemi však ční dnes již zesnulý olympijský vítěz z roku 1968 v Grenoblu Jiří Raška, který po určitou dobu držel i světový rekord. Ve skocích se hodnotí zejména délka skoku, body se však udělují i za techniku, jakou je skok proveden.

Na závěr vysvětlím pojem mamutí můstek. Ne všechny můstky jsou stejné velké, skáče se z různé výšky, s různou délkou rozjezdu. No a právě mamutí můstek je největší můstek, ze kterého se skáče a nachází se i na území naší republiky – v Harrachově. (Filip Umner, 9.B)

Líný, ale přeci tenis

Po sérii kolektivních sportů se v tomto měsíci podíváme na netradiční individuální sport. O tom, že někdo hraje závodně tenis jste jistě již slyšeli, víte ale, že soutěžně se dá hrát i sport, kterému se u nás říká líný tenis?

Výkonnostní hráči sice nehrají s oněmi plastovými páčkami a molitanovými míčky čínské výroby, ale princip je stejný – hru zpomalit. Hraje se s umělohmotným míčkem, který je vyplněn vzduchem a jeho barva je zásadně bílá. Tento míček létá pomaleji a neodráží se do takové výšky jako při běžném tenise. Zápas mají také svá specifická pravidla, hrají se tzv. dlouhé zápasy (na 3 nebo 5 vítězných setů) nebo zkrácená verze (od 15 vítězných bodů až po 1 sadu). Ale například kurt má podobné rozměry, na jaké jste zvyklí, a mnoho dalších pravidel je také převzatých z klasického tenisu. (Filip Umner, 9.B)

Sport u nás i ve světě

V lednu se toho nijak moc nestalo, ale i přesto vám předám některé ty nejzajímavější sportovní události.

Návrat do úspěšných biatlonových let? :-)

Tuto otázku si můžou v poslední době klást čeští fanoušci. Začalo už to na SP v Oberhorfu, kde se nám individuálně moc nedařilo a nejlepší výsledky byly okolo první desítky, a to pouze v případě mužů. Ženy si vedly ještě hůře. I když střelba je s ojedinelou chybou, běh nás stále tlačí v botě. Následně však přišly štafety a my jsme mohli vidět neskutečné výkonové zlepšení. Ženy po propadu při prvním úseku zvedly při třetím úseku umístění ze třináctého na čtvrté. Na čtvrtém úseku jsme se drželi v popředí a po dvou úspěšně odstřílených položkách se ženy vydaly na poslední okruh ze třetího místa, ale ihned za nimi jim dýchaly na záda Norky. Umístění jsme udrželi a skončili jsme na bronzovém stupínku, což byl skvělý výsledek. Muži pak ještě přidali třešničku na dort těsným čtvrtým místem. Na dalším SP v Rupholdingu Češi opět individuálně předvedli ještě horší výkony než předtím. V posledním závodě jednotlivců zavinil lepší umístění mužů opět pomalý běh. Uspokojení však přišlo znovu ve štafetách, kde muži skončili osmí a ženy deváté. Opět úspěšný výsledek. Tento dort úspěchů dopekla ve čtvrtek 24. 1. 2019 mladá reprezentantka Markéta Davidová, když ve sprintu ukončila závod na prvním místě. Což bylo po dvou letech první vítězství a vůbec první pro českou závodnici. Možná, že nám zde začala éra nové Gabriely Koukalové. Kdo ví? Doufejme.

Australian open v tenise: proběhlo od 14. do 27. 1. 2019.

Největšími favority na titul byli už od začátku tři hráči – Novak Djokovič, Rafael Nadal a Roger Federer. Mezi ženami jich bylo více – Naomi Osaka, Simona Halep, Serena Williamsová, Angelique Kerber i Petra Kvitová a Karolína Plíšková a další. Letošní úvodní grandslam sezóny však přinesl plno překvapení i od ostatních hráčů. Prvním kolem prošli všichni favorité bez ztráty setu. Mezi muži se nic moc zajímavého nestalo do osmifinále, kde jediným překvapením byl Francis Tiafoe a Stefanos Tsitsipas. Do osmifinále se dostaly i dvě favorizované Češky a Tomáš Berdych. V osmifinále proběhla velice zajímavá utkání. Tomáš Berdych hrál s Rafaelem Nadalem. Jelikož byl český tenista v dobré formě, čekal se vyrovnaný zápas. Favorizovaný Nadal ho však vyprovodil z kurtu zcela jednoznačně. Dalším opravdu překvapivým výsledkem byla porážka Dimitrova Tiafoem, který byl velmi „nahecovaný“ z předchozího skalpu dalšího favorita, Andersona. Překvapením byla i výhra Raonice na Zverevem, čtvrtým hráčem světa. Avšak nejzajímavějším překvapením bylo vyřazení legendy tohoto sportu a velkého elegána Rogera Federera mladičkým Stefanosem Tsitsipase. Mezi ženami došlo k vyřazení Němky Angelique Kerberové a Simony Halepové, což byly největší favoritky na titul. Velkým překvapením mezi ženami se stala Danielle Collinsová. Dále pak postupovaly stále favorité a po skvělé výhře Karolíny Plíškové proti Sereně Williamsové se do semifinále dostali tito muži – Luka Poullie (velké překvapení), Rafael Nadal, Novak Djokovič a Stefanos Tsitsipas (velké překvapení). Mezi ženami to byly – Karolína Plíšková, Naomi Osakaová, Petra Kvitová a Danielle Collinsová. Z mužů vyhrála nasazená jednička a dvojka, Novak Djokovič, Rafael Nadal, a čekalo se velké finále. Mezi ženami nenastalo české finále, ale jedna Češka přece postoupila a do finále se dostaly Naomi Osakaová a Petra Kvitová. (Dan Noska, 8.B)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola Dobřany, příspěvková organizace**, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jpsf@email.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové:** 6.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 7.A: Jan Eckhardt, Veronika Chamolová; 7.C: Adam Bardoun, Filip Čížek; 8.B: Daniel Noska; 9.B: Lukáš Gittler, Filip Umner; 9.C: Markéta Czerna, Monika Provazníková. **Koordinátorka příspěvateľů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičník - internetová verze na www.zsdobransy.cz: Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorský podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.5/18/19 předán k tisku 1. 2. 2019. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzerty předávejte redaktorům časopisu.****